

явлена и основавама са на вышеизложенъ нашъ народенъ паметникъ, откритый надпись въ Търново, дѣ са казва чи 1218 лѣто са въ царилъ Асѣнь сынъ стараго Асѣна царя и на нашъ една рѣкопись, въ кою са пиши въ кратцѣ чи подиръ Асѣна първаго учарилъ са братъ му Петаръ и царувалъ мирно само 6 години. Послѣ са въцарилъ Юванъ, малкый братъ Асѣна и Петра, подиръ него Борилъ и най-послѣ Асѣнь II. (1218 какъ то выше изслѣдовахмы).

Въ настоящаѣ книжицѣ нѣмамы прѣдмѣтъ, какъ то изъ начала казахмы, да опишима обшырны подробности Асѣнюваго вѣка, нѣ нѣколко само рѣчи. А отъ изложены надпись и отломки, читатель може узна довольно за неговъ вѣкъ, то есть, за Асѣнювы подвигы и славны имъ дѣла, що са тии велики мѣжие извършили и Българиж прославили! Ные прихождамы въ другы прѣдмѣтъ, кое е главна наша цѣль и кое ны унужди да прикратимы радовное си занятие на осталыа части *Паказалеца* и *Опыта Българскаго языка*, а да издадемы сие съчинение такъ наскоро.

Отъ 1857 лѣто, на радость всѣмъ Българѣмъ, състави са въ Цариградъ книжевна българска община и яви са поврѣманое списание. *Български книжници*, кое въ настоящее врѣма голѣмъ ползъ приноси въ книжевно развитие Българѣмъ. Нѣ за несчастье между добрыа дѣла, находи са и нѣщо си зло. При книжевнаѣ общинѣ явявѣтъ са и нѣкои си лица, подѣ видѣмъ родолюбиа дѣйствующе на пропасть и раздоръ народа! Не знаѣ да ли отъ злобѣ или чи са такъ убѣждени чрѣзъ той-зи начинъ, кого тии мечтаѣтъ, да принесѣтъ ползъ роду си? И едно и друго е зло за Българы въ днѣшно имъ положение. Отъ зачала юще того общества са виждѣтъ тѣхны постѣпки въ първаѣ издаденѣ имъ книгѣ, *Мѣсецословъ 1857-го лѣта*. Юще въ 1857 лѣто, находѣщу ми са въ Новый Садъ, изпроводи ми са отъ одного родолюбца Българина отъ Букурещъ първый трудъ българскыа общины, *Мѣсецословъ за 1857*. Прочитавъ съ вниманиемъ таѣ книжицѣ видѣхъ на края ѣ, *единъ поглѣдъ врѣху българската исторѣя*, безъ имани съчинителя. Той поглѣдъ, не ми са видѣ умиленъ за Българы, нѣ чи съкрыва нѣщо злобно въ себѣ-си, и народнаѣ дльжность не ма остави да притърпѣ такъ хладнокрѣвно. Въ него юще врѣма писахъ о тому въ Одессѣ нашимъ Българѣмъ и направихъ имъ нѣколко-си замѣчаниа да внимаѣтъ на това. Тии дописки съ врѣма може бы да са обнародувѣтъ.

Безиманный съчинитель того поглѣда раздѣла го на четиры периоды. Въ трѣтый периодъ спада крыщение Прѣславскаго двора.